

ASTÚRIES – COVADONGA (DIES 10 AL 13 D'OCTUBRE DE 2019)

Ens agradaria que quan llegíssi a aquestes paraules poguéssi fer un viatge en el temps i espai per poder-vos fer sentir alguna de les vivències compartides durant els 4 dies de peregrinació recurrent Cantàbria i Astúries els 27 pelegrins i pelegrines acompanyats de Mossèn Joan Ramon Ezquerro com a pare espiritual, tots de la diòcesis de Lleida, Parròquia del Carme.

Vam marxar a les 6:30h matí del 10 d'octubre del 2019 de davant l'Església del Carme amb plena motivació per aprendre i sentir l'alegria de viure en la Fe, amb l'esperonament de recórrer per indrets característics i verds del nord d'Espanya.

El primer poble on vam fer parada per visitar fou **Santillana del Mar**, vila petita i pintoresca, de les més boniques de Cantàbria. Dinem a l'Hotel los Infantes, davant mateix del Convent de les Clarisses on ja comencem a degustar els guisats típics a base de fesols de la terra. Disposem de dos hores per visitar el conjunt històric-artístic al nostre aire. La majoria anem passejant fins a la Col·legiata de Santa Juliana. Podem admirar l'Ajuntament, hotels i cases típiques engalanades amb flors multicolor.

A les 18:30h arribem a **Gijón**, centre neuràlgic del nostre viatge, on sempre estarem allotjats a l'hotel Regina, al vell mig de la ciutat i davant mateix de l'Església parroquial de Nuestra Señora de Begoña on cada dia a les 20:00h podem participar de la missa com un feligrès més de la ciutat.

Només arribar, la primera nit, vam rebre la visita de Don Laurentino, sacerdot de Gijón, amic de Mossèn Joan Ramon Ezquerra des del temps en què es va iniciar el procés de beatificació dels sacerdots màrtirs de Lleida, un dels quals, Don José Lles, fill de Benavent, va ser martiritzat a Gijón. Amb Don Laurentino ens vam fer una foto de grup abans de sopar.

Destacar del segon dia, 11 d'octubre la visita a Gijón amb la guia de la zona, l'Elvira, qui ens va portar pels llocs més populars i essencials. Pugem al turó de Santa Catalina, un gran parc, i al penya-segat parem per fer-nos una foto davant de l'escultura de Miquel Àngel Lombardia, que representa les arrels d'un arbre, paisatge germinador. Visitem el barri de Cimadevilla, la Platja de Sant Llorenç, el Parc del Rinconín. Trobem l'escultura d' Eduard Chillida, l'Elogi de l'horitzó, on qui vol pot col·locar-se dins l'escultura de les ones del mar per escoltar el so marítim. Ens quedem bocabadats i bocabadades de l'espectacular patrimoni marítim que podem divisar.

Ens desplaçem a tres quilòmetres del centre urbà de Gijón on visitem la Universitat Laboral, declarada bé d'interès cultural amb categoria de Monument des de 2016.

Per la tarda visitem **Oviedo**, la capital d'Astúries, el seu conegut casc antic medieval, la Catedral d'estil gòtic on podem veure la Cambra Santa, del segle IX. Ens perdem pels carrerons i el mercat de la ciutat de la Regenta de Leopoldo Alas Clarín.

Recordem el poble de **Cudillero** que vam visitar el tercer dia, rellevant port pesquer amb un encant especial, un matí tranquil i amb molt d'encant, passejant pel poble de les cases enganxades a la muntanya. Gaudim de la capella de l'"humilladero", l'Església de San Pere, l'Església de Sant Martí de Luiña i l'Església de Santa Maria de Soto de Luiña.

Per la tarde, visitem **Avilés**, la tercera capital municipal en població d' Astúries. Passem de la mà de la guia del lloc, la Lola, pel conservat casc antic, conjunt històric-artístic format per palaus, cases nobles, esglésies, places, carrers i grans parcs. Asseguts en una cafeteria al bell mig de la ciutat es pot respirar una vida cultural activa, amb molta literatura, música, teatre, cinema i pintura... en són exemples el Teatre Palau Valdés, el Centre Cultural Internacional Oscar Niemeyer. El contacte amb plena natura el trobem passejant per l'impressionant Parc de Ferrera, pulmó de la ciutat, amb l'arbre típic, el "Tejo". Tothom ens vam abraçar a algun arbre per poder sentir-nos arrelats i rebre l'energia de la mare terra. Coincidim totes i tots en que Avilés ha estat una gran descoberta, una ciutat màgica.

L'últim dia, el 13 d'octubre, reprenem la tornada cap a Lleida passant per **Cangàs d'Onís**, capital del regne d'Astúries fins l'any 774. En aquesta població s'establí el rei Pelayo, i des d'aquí emprengué amb la seua gent accions sobre els territoris del nord d'Espanya, com únic focus de resistència al poder musulmà, una vegada desaparegut el Regne Visigot. Anem caminant fins al centre del poble i ens fem una foto de grup davant l'església. Aprofitem per comprar formatges, sidra i productes típics al mercat.

Arribada a **Covadonga** amb molta il·lusió per visitar la Verge i concelebrar la missa en una capella del Santuari, donant gràcies a la Santina per els quatre dies de convivència i bona harmonia del grup. Per les experiències viscudes, per la bona companyia, per la cohesió espiritual i personal.

A tots i totes vosaltres, que llegiu aquest text, i que ens heu acompanyat en el nostre entranyable record, us volem regalar una cançó que vam portar del viatge dins de les nostres motxilles i sobretot, dins dels nostres cors, l'himne a la Santina. Gaudiu-lo!!!

Lurdes Biosca Bell-lloc

Señora

Señora, lo más bonito del mundo es tener madre y llamarla
mamina.

Santina del alma, virgina asturiana, mirándote me deshago de
ternura pues derramas simpatía.

¡Cómo me gusta repetir los halagos asturianos: pequeñina y
galana, asturianina graciosa, de todas la más guapina, de todas la
más galana!

Gracias, madre, por mirarnos con esa ternura. Gracias por
conservarnos nuestra nostalgia. Gracias, gracias, mamina del
cielo, porque aquí, en tu presencia, seguimos siendo niños,
aunque en la vida juguemos a ser mayores.

La canción de esta sonora cascada y tu tierna mirada nos llenan
con sabor a cielo, a dulzura y a caricia.

Nuestro corazón y alma de asturianos, amantes cargados de
nostalgia y alegría, de entre las bellezas y felicidades de la vida, la
mayor es tener madre y poder decirle: ¡Madre, mamina, te
quiero! ¡Madre, mamina, te queremos!

(Lo que te he dicho, Señora, ha salido de la boca de cada compañero y, ahora, te
cantamos el himno. ¡Bendita la Reina!)